

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **S. P. v A.**, so sídlom: G., X. B., IČO: X., zast. advokátkou JUDr. A. T., so sídlom: J., X. B. proti žalovanému: **S. s. r. o.**, so sídlom: P., X. B., IČO: X., zast. advokátom: JUDr. P. Č., so sídlom: P., X. B., **o zaplatenie 213 156,14 eur s príslušenstvom**, o vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovaného, vedenej na Okresnom súde B. IV pod sp. zn. 11Cb/70/2004, na dovolanie S. pre K. T., so sídlom: K., X. B., IČO: X.X., zast. advokátom: JUDr. I. H., so sídlom: V., X. K., proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. decembra 2009, č. k. 6 Obo 109/2009-963, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie odvolacieho súdu č. k. 6Obo 109/2009-963 zo 16. decembra 2009 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave uznesením z 13. októbra 2009, č. k. 3Cob 281/2008-944 nepripustil vstup S. pre K. T., so sídlom: K., B., IČO: X.X., ako vedľajšieho účastníka popri žalovanom. Zodôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že S. pre K. T. (ďalej tiež ako „asociácia“) písomným podaním z 26. júna 2009 požiadala o vstup do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného. Uviedla, že asociácia je dobrovoľnou záujmovou organizáciou združujúcou prevádzkovateľov káblovej retransmisie na území Slovenskej

republiky a jedným z jej členov je žalovaný, pričom výsledok súdneho sporu v predmetnej veci môže mať značný dopad pre väčšinu jej členov. Krajský súd poukázal na nesúhlas žalobcu so vstupom asociácie do konania tvrdiac, že asociácia nemá preukázateľný právny záujem na výsledku sporu, pretože len združuje prevádzkovateľov retransmisie, ale ona sama nie je používateľom predmetu ochrany, ktorý zastupuje žalobca. Preto z jej právneho postavenia nevznikajú nijaké práva ani povinnosti voči žalovanému a ani nemôže byť dotknutá výsledkom súdneho konania. V ďalšom podaní z 25. septembra 2009 asociácia poukázala na to, že jedným z jej cieľov je ochrana a presadzovanie práv svojich členov, ktorí za právne služby, ktoré asociácia v záujme svojich členov v prípade potreby objednáva, platia príspevok. V tejto súvislosti vyslovila názor, že pokiaľ by spor dopadol pre žalovaného negatívne, tento by uvažoval o vystúpení z asociácie. Krajský súd pri rozhodovaní o návrhu asociácie vychádzal z ustanovení § 93 ods. 1, ods. 2 veta druhá Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.) a uviedol, že podmienkou vstupu tretej osoby do konania ako vedľajšieho účastníka je jej právny záujem na víťazstve toho účastníka, ku ktorému pristupuje. Právny záujem má taká osoba, ktorej právne postavenie bude priaznivo či nepriaznivo ovplyvnené. Vychádzajúc z hmotného práva a S. pre K. T. uvádzaných skutočností, dospel odvolací súd k záveru, že výsledok predmetného sporu nie je spôsobilý priamo ovplyvniť právne postavenie asociácie, keď aj samotná asociácia uvádza, že výsledok sporu bude mať dopad na jej členov. Krajský súd zdôraznil, že právny záujem asociácie nemožno stotožňovať s jej záujmom ako organizácie usilujúcej sa o ochranu a presadzovanie práv jej členov.

Na odvolanie S. pre K. T., Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, uznesením zo 16. decembra 2009, č. k. 6Obo 109/2009-963, odvolanie asociácie podľa § 218 ods. 1 písm. b), písm. c) O. s. p., odmietol. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že Krajský súd v Bratislave o návrhu na vstup asociácie ako vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovaného, rozhodoval ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) s tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu je rozhodnutím, ktoré nespadá pod ust. § 202 ods. 3 O. s. p., teda nejde o rozhodnutie, proti ktorému odvolanie nie je prípustné. Konštatoval, že ust. § 93 O. s. p. nie je uvedené v ust. § 216 ods. 1 O. s. p., z čoho vyplýva, že Občiansky súdny poriadok umožňuje, aby aj odvolací súd rozhodoval o pripustení, resp. nepripustení vedľajšieho účastníka na strane žalobcu alebo žalovaného (t. j. § 93 O. s. p. pre odvolacie konanie možno použiť). V súvislosti s ust. § 201 O. s. p., v zmysle ktorého účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje, najvyšší súd

zdôraznil, že predmetom odvolania nie je rozhodnutie súdu prvého stupňa, ale súdu odvolacieho, z dôvodu ktorého proti takémuto rozhodnutiu odvolanie v zmysle § 201 O. s. p. prípustné nie je. Odvolací súd vyslovil názor, že v predmetnom prípade by do úvahy prichádzal postup podľa ust. § 236 a nasl. O. s. p., t. j. podanie dovolania, keďže podľa citovaného ustanovenia dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. Vedľajší účastník môže v rozsahu legitímácie účastníka podať dovolanie, a to buď popri účastníkovi, ktorého podporuje alebo sám. Odvolací súd súčasne zdôraznil, že pokiaľ účastník odmietne vysloviť súhlas s opravným prostriedkom podaným len vedľajším účastníkom, treba mať za to, že tento opravný prostriedok bol podaný nelegitimovaným subjektom. V ďalšom odvolací súd poukázal na „odvolanie“ podané JUDr. I. H., advokátom so sídlom: V., X. K. z 26. októbra 2009, v ktorom sa označil ako právny zástupca S. pre K. T., pričom odvolanie podal v mene klienta, t. j. S. pre K. T. a nie za S. pre K. T., B.. Z uvedeného dôvodu jeho odvolanie považoval odvolací súd za odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený (§ 218 ods. 1 písm. b) O. s. p.). Dodal, že S. pre K. T. návrh na pripustenie jej vstupu do konania na strane žalovaného, nepodala.

Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť 4. februára 2010.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala S. pre K. T. (ďalej tiež ako „dovolateľ“), v zákonom stanovenej lehote dovolanie. Podanie dovolania odôvodnila dovolacím dôvodom podľa § 241 ods. 2 písm. b) O. s. p. (konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci) a § 241 ods. 2 písm. c) O. s. p. (rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci). Dovolateľ namietol závery odvolacieho súdu, ktoré podľa jeho názoru vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia a interpretácie hmotnoprávných a procesnoprávných ustanovení týkajúcich sa inštitútu zastúpenia a konania v mene zastúpeného, čím bola účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom podľa § 237 písm. f) O. s. p.. K časti napadnutého uznesenia, v ktorej odvolací súd odmietol odvolanie asociácie ako podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený (§ 218 ods. 1 písm. b) O. s. p.), dovolateľ uviedol, že pokiaľ sa v úvode jeho odvolania (č. l. 945) uvádza, že mu ako právnemu zástupcovi S. pre K. T. bolo doručené uznesenie Krajského súdu v Bratislave ide o chybu v písaní, čo je zjavné z celkových okolností prejednávaného prípadu. Dovolateľ namietol, že pokiaľ zo strany najvyššieho súdu boli pochybnosti, za koho právny zástupca odvolanie podáva, mal ho súd vyzvať na doplnenie nesprávneho, neúplného alebo

nezrozumiteľného podania postupom podľa § 43 O. s. p. Odvolaciemu súdu vytkol, že jeho postup je striktné formálny, čím mu odňal možnosť konať pred súdom podľa § 237 písm. f) O. s. p. a konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b) O. s. p.). Dovolateľ ďalej poukázal na ust. § 25 O. s. p. a § 22 Občianskeho zákonníka a v súvislosti s právnymi výrazmi „konať za iného“ a „konať v mene (niekoho)“ uviedol, že právne formulácie „v mene zastúpeného“ a „za zastúpeného“ sa navzájom nevyklučujú, ale prvá upresňuje právne účinky konania za iného. Zdôraznil, že advokátovi bolo dňa 22. júna 2009 udelené plnomocenstvo na celé konanie s tým, že je oprávnený na všetky procesné úkony, ktoré môže robiť účastník, vrátane tých procesných úkonov, na ktoré ho účastník výslovne nesplnomocnil. Súčasne aj v odmietnutom právnom úkone - odvolaní - bolo uvedené, že advokát „je právny zástupca vedľajšieho účastníka“ a že „koná v jeho mene“. K ďalšej časti napadnutého uznesenia, ktorým odvolací súd odmietol odvolanie S. pre K. T. ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné (§ 218 ods. 1 písm. c) O. s. p.), dôvodiac, že predmetom odvolania nie je rozhodnutie súdu prvého stupňa, ale súdu odvolacieho, dovolateľ uviedol, že podľa jeho názoru Krajský súd v Bratislave o vstupe asociácie do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného rozhodoval v pozícii prvostupňového súdu, keďže súd o uvedenom návrhu rozhodoval prvýkrát. Má za to, že výklad odvolacieho súdu je porušením princípu dvojinštančnosti konania a je v rozpore s čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, pretože ide o porušenie princípov právneho štátu. Odmietnutím odvolania asociácie z dôvodu, že proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave nie je možné podať odvolanie, je preto podľa názoru dovolateľa odňatím možnosti účastníka konať pred súdom podľa § 237 písm. f) O. s. p. Na základe uvedených dôvodov dovolateľ navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Ako prílohu k dovolaniu dovolateľ pripojil súhlas žalovaného s podaním dovolania (č. l. 972).

Žalobca ani žalovaný sa k dovolaniu S. pre K. T. nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal vedľajší účastník na strane žalovaného ako legitimovaný subjekt, včas (§ 240 ods. 1 O. s. p.), ktorý je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1, veta druhá O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. V zmysle ustanovenia § 239 O. s. p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme je prípustné, ak je ním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa (§ 239 ods. 1 písm. a) O. s. p.), alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b), veta prvá O. s. p.). Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a) O. s. p.), ďalej ak ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b) O. s. p.), alebo ak ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c) O. s. p.).

V prejednávanej veci je vedľajším účastníkom napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania, teda rozhodnutie, ktoré nevykazuje znaky žiadneho z vyššie uvedených uznesení, preto jeho dovolanie podľa § 239 O. s. p., prípustné nie je.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O. s. p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O. s. p.. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a) až g) tohto ustanovenia. Ak je totiž konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a) až g) O. s. p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O. s. p. vylúčené.

Vady vymenované v písm. a) až g) § 237 O. s. p., majú za následok tzv. zmätočnosť rozhodnutia.

Z obsahu dovolania vyplýva, že vedľajší účastník nenamieta vady konania v zmysle § 237 písm. a) až e) a písm. g) O. s. p. a existencia uvedených väd v dovolacom konania ani nevyšla najavo.

Dovolateľ prípustnosť dovolania vyvodzuje z ustanovenia § 237 písm. f) O. s. p., preto sa súd zameral na uvedenú procesnú vadu. Dôvodom, zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f) O. s. p., je taký vadný procesný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi (vedľajšiemu účastníkovi) odňala možnosť pred ním konať a uplatňovať procesné práva, ktoré sú mu priznané za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Za takýto postup, odnímajúci účastníkovi (vedľajšiemu účastníkovi) konania možnosť pred súdom konať a zakladajúci prípustnosť dovolania podľa uvedeného ustanovenia, treba považovať aj odmietnutie včas podaného odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. b), c) O. s. p., ak odmietnutie nemá opodstatnenie a pre takéto rozhodnutie nie sú dané zákonné dôvody. Po preskúmaní veci dovolací súd dospel k záveru, že konanie odvolacieho súdu uvedenú procesnú vadu vykazuje.

Dovolací súd sa v prvom rade sústredil na preskúmanie námietky dovolateľa spočívajúcej v tvrdení, že odvolací súd odmietol jeho odvolanie argumentujúc, že odvolanie bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený (§ 218 ods. 1 písm. b) O. s. p.).

Zo splnomocnenia založeného na č. l. 831 spisu vyplýva, že advokáta JUDr. I. H., so sídlom Advokátskej kancelárie v K. na ul. V., X. K., splnomocnila organizácia: S. pre K. T. a to tak, aby zastupoval asociáciu ako vedľajšieho účastníka v súdnom konaní medzi žalobcom a žalovaným, najmä aby robil návrhy, zúčastňoval sa všetkých jednaní, podával písomné a ústne vyjadrenia, prijímal rozhodnutia a iné písomnosti zo súdu a iných úradov, podával opravné prostriedky a vzdával sa ich a vôbec robil všetko, čo bude vyžadovať uplatnenie nárokov asociácie, vyplývajúcich z platných právnych predpisov Slovenskej republiky.

Menovaný advokát v zmysle tohto splnomocnenia podal na Krajský súd v Bratislave písomné podanie označené ako „Pristúpenie vedľajšieho účastníka do konania a vyjadrenie k podanej žalobe“ z 26. júna 2009 (krajskému súdu doručené 23. júla 2009 na č. l. 821 až

830), v ktorom na strane 2 uviedol, že „Ako právny zástupca S. pre K. T., so sídlom na ul. K., B., IČO: X. (ďalej len SAKT) zasielam súdu rozhodnutie o pristúpení SAKT ako vedľajšieho účastníka do konania ... na strane žalovaného a vyjadrenie k podanej žalobe“. Z uvedeného vyplýva, že právny zástupca vedľajšieho účastníka v ďalšom texte podania mieni menovanú asociáciu označovať skratkou „SAKT“.

Je nepopierateľným faktom, že JUDr. I. H. v podaní označenom ako „Odvolyanie voči uzneseniu“ (č. l. 945), v úvode uviedol, že „Dňa 19.10.2009 mi ako právnomu zástupcovi S. pre K. T. bolo doručené uznesenie Krajského súdu v B., ktorým Krajský súd v B. nepripustil S. pre K. T., B., K., IČO: X.X. do konania ...“. Menovanú asociáciu pre potreby ďalšieho uvádzania v texte opäť označil skratkou „SAKT“.

Z kontextu všetkých doterajších podaní vedľajšieho účastníka v konaní treba mať za to, že pokiaľ sa JUDr. I. H. v úvode odvolania voči uzneseniu Krajského súdu v B. z 13. októbra 2009, č. k. 3Cob 281/2008-944 označil za právneho zástupcu S. pre K. T., ide o chybu v písaní, ktorú nemožno pripísať na ujmu samotného vedľajšieho účastníka. V celom ďalšom texte odvolania sa uvádza skratka „SAKT“.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je nepochybné, že ak v preskúmvanej veci odvolací súd včas podané odvolanie vedľajšieho účastníka na strane žalovaných odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. b) O. s. p., ako odvolanie podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený, odňal tým vedľajšiemu účastníkovi možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f) O. s. p.). Na margo tohto záveru dovolací súd uvádza skutočnosť vyplývajúcu zo Štatistického registra organizácií Štatistického úradu Slovenskej republiky, obsahujúceho registračné údaje o ekonomických subjektoch – právnických osobách a fyzických osobách – podnikateľoch (do ktorého je zapísaná aj S. pre K. T.), a to, že asociácia s názvom „S. pre K. T.“ neexistuje.

V ďalšej časti sa dovolací súd zaoberal námietkou dovolateľa spočívajúcou v odňatí možnosti konať pred súdom tvrdiac, že odvolací súd porušil zásadu dvojinstančnosti konania, keď rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave o nepripustení vstupu S. pre K. T. ako vedľajšieho účastníka popri žalovanom, vyhodnotil ako rozhodnutie odvolacieho súdu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

Podľa § 201 O. s. p., účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob

vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

I keď Občiansky súdny poriadok výslovne nevypočítava procesné podmienky konania, možno z neho vyvodit', že procesné podmienky sú také vlastnosti súdu a účastníkov konania, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania vyplývajúci zo základných ustanovení O. s. p. (prvá hlava prvej časti O. s. p.). Na strane súdu k podmienkam konania patria také jeho vlastnosti, ktoré vymedzujú jeho práva a povinnosti ako orgánu štátu konať a vydať rozhodnutie. Takouto vlastnosťou je nepochybne aj funkčná príslušnosť, úprava ktorej dáva odpoveď na otázku, ktorý súd je príslušný a rozhodovať o veci v inštančnom postupe. Chýbajúca funkčná príslušnosť na prejednanie určitej veci predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

Podľa § 10 ods. 1 O. s. p., krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O. s. p., o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Vyplývajúc z citovaného ustanovenia, Najvyšší súd Slovenskej republiky je príslušný rozhodovať o odvolaniach vtedy, ako odvolanie smeruje proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu prvého stupňa, z čoho vyplýva, že spôsobilým predmetom odvolacieho konania sú len rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave. o nepripustení vstupu S. pre K. T. ako vedľajšieho účastníka popri žalovanom, vydané v priebehu odvolacieho konania, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale jedná sa o rozhodnutie odvolacieho súdu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Vedľajší účastník napadol predmetné uznesenie krajského súdu odvolaním, avšak funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rozhodovanie o tomto opravnom prostriedku nie je daná z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie nebolo vydané krajským súdom ako súdom prvého stupňa, ale ako súdom odvolacím.

Podľa § 103 O. s. p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O. s. p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Z dôvodu, že na prejednanie odvolania podaného vedľajším účastníkom proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je daná funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, a preto v súlade s vyššie citovaným ust. § 104 ods. 1 O. s. p., bolo potrebné konanie o opravnom prostriedku vedľajšieho účastníka zastaviť.

K námietke vedľajšieho účastníka spočívajúcej v tvrdení o porušení zásady dvojinštančnosti konania, považuje dovolací súd za potrebné zdôrazniť skutočnosť, že tým, že o návrhu na vstup S. pre K. T. do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, rozhodol Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací, ktorý vstup asociácie do konania nepripustil, ocitol sa vedľajší účastník v postavení, kedy nemôže požiadať o preskúmanie tohto rozhodnutia v rámci riadneho inštančného procesu, t. j. podaním odvolania. Na strane druhej však treba tiež zdôrazniť, že takýto postup odvolacieho súdu je v súlade so zákonom, pretože vstup vedľajšieho účastníka do konania je možný kedykoľvek od okamžiku začatia konania až do vyhlásenia rozsudku odvolacieho súdu.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené dôvody, keďže rozhodnutie odvolacieho súdu je zaťažené takými vadami, ktoré majú za následok odňatie možnosti vedľajšieho účastníka konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f) O. s. p., dovolací súd podľa § 243b ods. 2 veta prvá O. s. p., § 243b ods. 4 veta za bodkočiarkou O. s. p., dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní, v ktorom je odvolací súd viazaný právnym názorom dovolacieho súdu (§ 243d ods. 1 veta druhá O. s. p.), sa odvolací súd vysporiada s vytknutými vadami v intenciách dovolacieho súdu, opätovne vo veci rozhodne a súčasne rozhodne aj o trovách odvolacieho konania.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, 29. februára 2012

JUDr. Alena Priecelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.